

Archeologienota

Herselt, Wolfsdonksesteenweg 1 - Dorp

PROGRAMMA VAN MAATREGELEN
2019G73



Historisch en Archeologisch Advies, Studies en Toegepast onderzoek



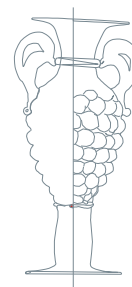
Verwijzing: VAN DE KONIJNENBURG, R., (2019), Herselt, Wolfsdonksesteenweg 1 – Dorp, verslag van de resultaten van het archeologisch bureauonderzoek, Haast-rapport 2019-34, D/2019/12654/34

HAASSTbvba, Rik van de Konijnenburg, Grauwe Torenwal 6/00/1, B-3960 Bree (BE)
Mob. 0496 209 018 - e-mail: rik.vandekonijnenburg@telenet.be

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze ook, zonder voorafgaandelijke schriftelijke toestemming van de uitgever.

Wettelijk depot: D/2019/12654/34

Copyright reserved. No part of this publication may be reproduced in any form, by print, photoprint, microfilm or any other means without the permission from the publisher.



COVERFOTO: Opname van het projectgebied orthofotomozaïek 2013-2015 @geopunt.be

INHOUD

Programma van maatregelen uitgesteld vooronderzoek	
1. Administratieve gegevens	3
2. Aanleiding van het vooronderzoek	5
3. Resultaten van het vooronderzoek zonder ingreep in de bodem	6
4. Gemotiveerd advies	9
5. Lijst van de figuren	13

Programma van maatregelen uitgesteld vooronderzoek

1. Administratieve gegevens

Projectcode	2019G73
Actoren	Rik van de Konijnenburg OE/ERK/Archeoloog/2015/00041
Provincie	Antwerpen
Gemeente	Herselt
Deelgemeente	Herselt
Site	Wolfsdonksesteenweg 1 - Dorp
Kadastrale gegevens	Herselt, afd 2 sectie M, percelen 251L4, 247c5, 247f5, 252n4, 252p4, 276x, 252r4, 278f3, 252g2, 276z, 276b2, 276c2
Oppervlakte onderzoeksgebied	5991,87 m ² (aan de straat Dorp is een strook van 457,87 m ² die momenteel deel uitmaakt van het openbaar domein maar die op de kadasterkaarten nog deel uitmaakt van de kadastrale percelen, de feitelijke oppervlakte van het projectgebied is 5534 m²)
Kadastraal percelenplan	Fig. 2
Topografische kaart	Fig. 3
Begindatum onderzoek	07/07/2019
Einddatum onderzoek	07/07/2019
Relevante termen thesauri OE	bureauonderzoek

Bounding Box:

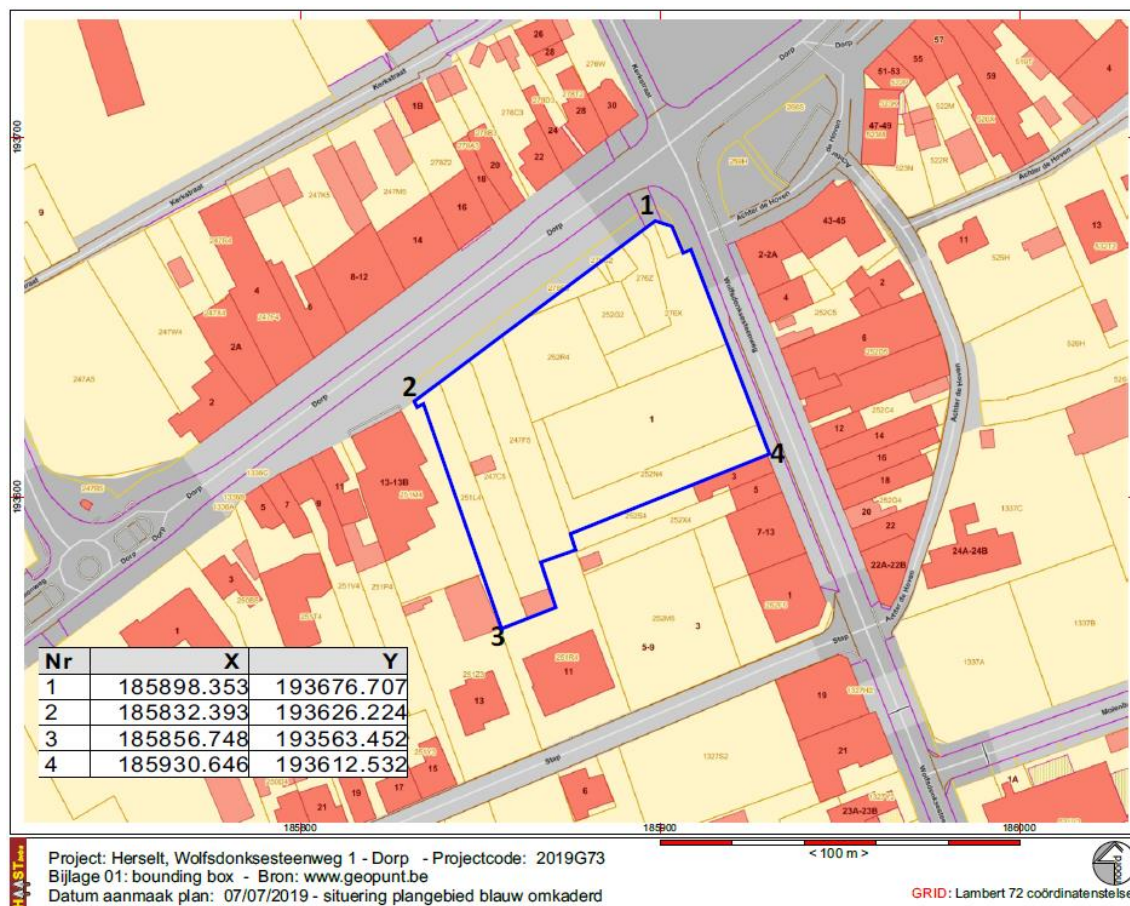


Fig. 1: Bounding Box

Kadastrale ligging: Herselt, afd 2 sectie M, percelen 251L4, 247c5, 247f5, 252n4, 252p4, 276x, 252r4, 278f3, 252g2, 276z, 276b2, 276c2. De totale oppervlakte zoals aangegeven in cadgis viewer bedraagt 5991,87 m².

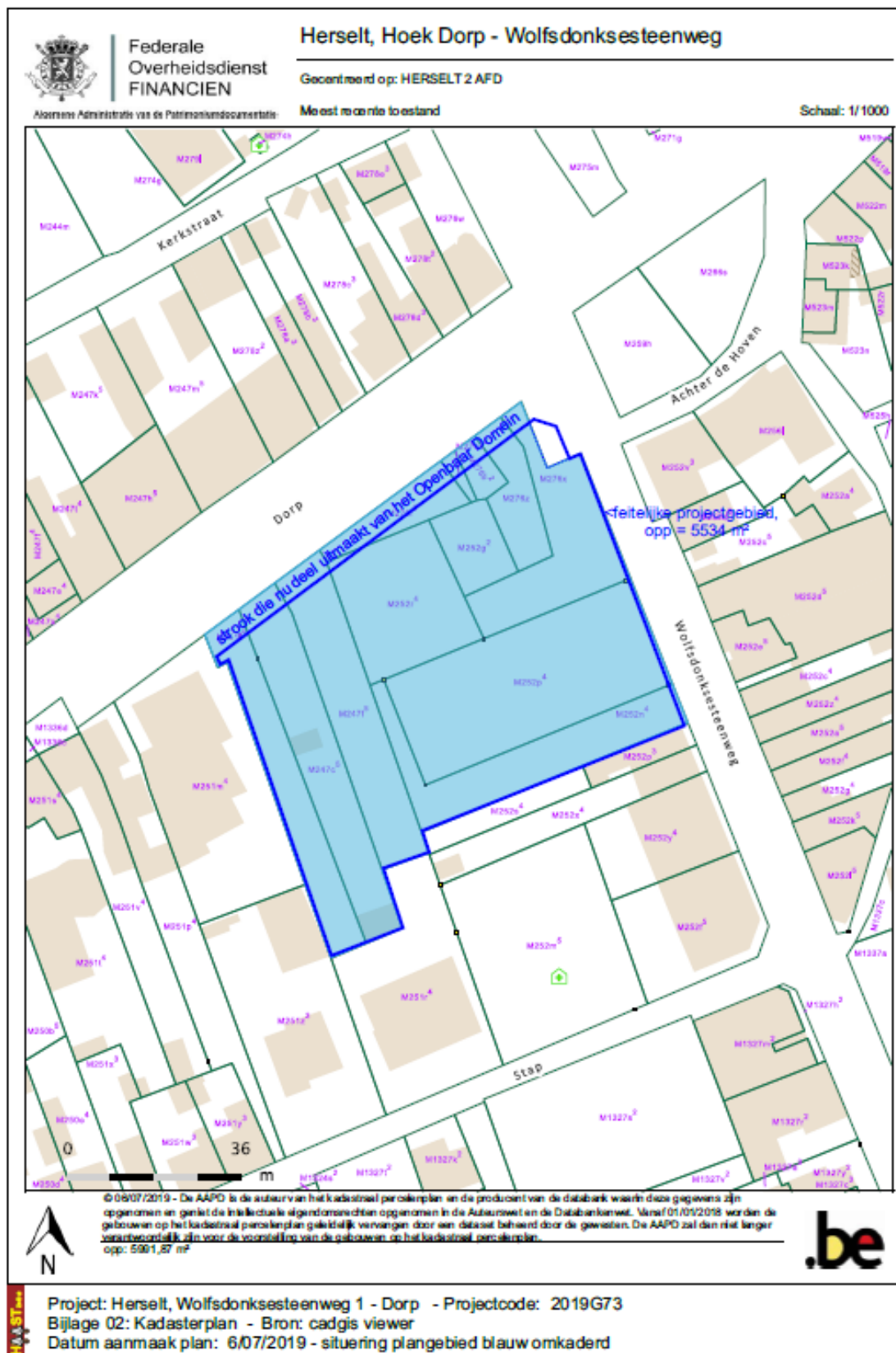


Fig. 2: Situering van het onderzoeksgebied op het kadasterplan, situatie 06/07/2019 (cadgis viewer grand public)

2. Aanleiding van het vooronderzoek¹

Op het terrein wenst men een woon- en winkelcomplex te realiseren met omgevingsaanleg. Heel het terrein kan beschouwd worden als gevat door bouw- en bodemingrepen. Het te bouwen complex zal volledig onderkelderd worden. De oppervlakte van de kelder bedraagt 2946,30 m². De aanzet van de keldervloer zal liggen op 3,75 m onder het bestaande maaiveld (= 33 cm boven het 0-peil van de bouw = vloerniveau gelijkvloers). Op twee plaatsen zullen liftkokers gebouwd worden, op die plaatsen zal de bodem nog 1,20 m dieper uitgegraven worden dan het niveau van de kelder. De funderingsopbouw bestaat uit een dubbel gewapende betonnen, gepolierde vloerplaat van 35 cm dikte die aangezet wordt op een PE-folie, zuiveringsbeton en vaste, stabiele natuurlijke ondergrond. De bovengrondse bouw blijft binnen de contouren van de kelderomtrek. De kelder neemt 49,18% van de totale oppervlakte van het projectgebied in beslag.

Aan de noord-, west- en zuidzijde van de kelder, buiten de keldermuren worden respectievelijk drie, vier en drie infiltratieputten (hemelwateropvang) ingegraven, elk met een capaciteit van 10.000 liter.

In de omgevingsaanleg is een volledige nieuwe groenbeplanting voorzien, een rijweg die aansluit bij de inrit van de ondergrondse parkeergarage (kelder) en aanleg van een parkeerterrein. Dat parkeerterrein wordt toegankelijk gemaakt via de straat Dorp en via de Wolfsdonksesteenweg. In totaal zal ongeveer 80% van het volledige terrein gevat worden door bouwingrepen.



Fig. 3: inplantingsplan nieuwbouw zoals aangereikt © atriumarchitecten

¹ Voor de gedetailleerde plannen van de nieuwbouw verwijzen we naar de bureaustudie

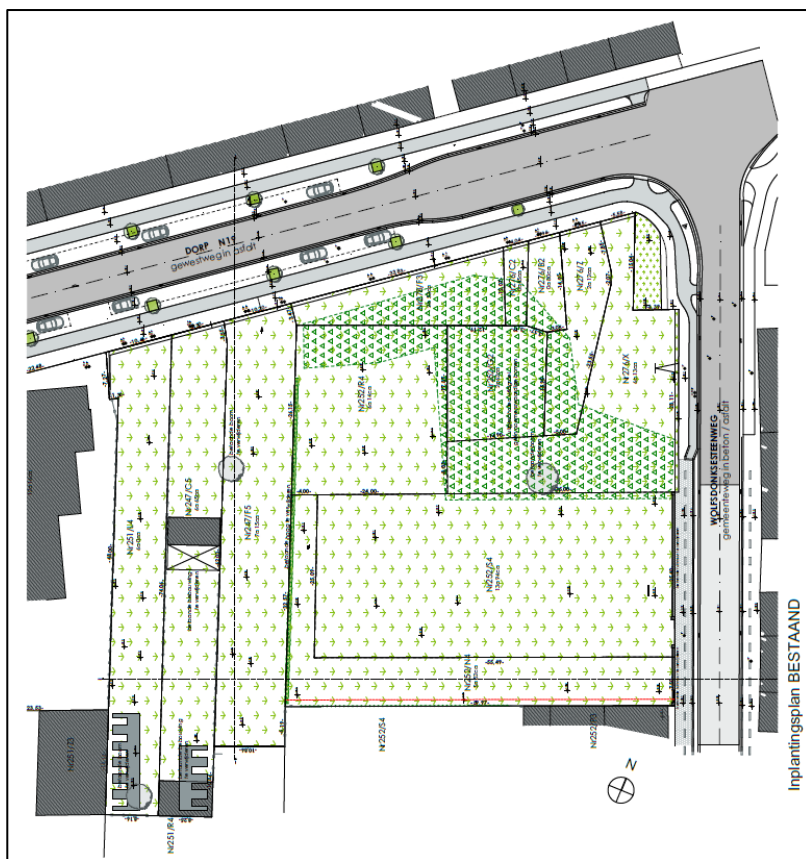


Fig. 4: opmetingsplan van het projectgebied met aanduiding van de struiken en bomen © atriumarchitecten.be

3. Resultaten van het vooronderzoek zonder ingreep in de bodem

De bestaande bronnen, historische kaarten, geomorfologische en landschappelijke situering en archeologische bronnen, bevatten weinig of geen directe aanwijzingen betreffende het archeologisch potentieel van het projectgebied. Ook zijn er geen vondstmeldingen bekend binnen het projectgebied of in de omgeving die kunnen wijzen op aanwezigheid van archeologische sporen / artefacten binnen het projectgebied. Er zijn aanwijzingen voor verstoringen door bebouwing van het terrein en sloopwerken. Dit samen met de grote afstand tot natuurlijk water maakt de verwachting naar sporen uit de steentijd zeer laag en voor sporen uit de metaaltijden tot en met de Romeinse periode matig. Voor latere perioden is de inschatting op het aantreffen van archeologische sporen eerder hoog. Er zijn geen aanwijzingen voor bewoning of andere vormen van grondgebruik voor de Romeinse periode tot en met de late 19^{de} eeuw met uitzondering van het gebruik van de grond als weide of akker vanaf de Nieuwe Tijd. Maar de kerk van Herselt (cai-locatie 103076), gelegen bijna tegenover het projectgebied, dateert deels mogelijk uit het begin van de 11^{de} eeuw en de pastorie (cai-locatie 103075) zou in de kern teruggaan tot 1499. Daaruit kan indirect afgeleid worden dat tijdens de Volle Middeleeuwen er zeker een dorpsgemeenschap was met mogelijk bebouwing binnen het projectgebied.

Wat betreft de Nieuwe Tijd en later, dat is tenminste af te leiden van de Ferrariskaart, is het gebied in gebruik als akker/weide. Pas eind 19^{de} eeuw worden de eerste woningen aan de straat Dorp gebouwd. Twee van die gebouwen werden beschouwd als beschermenswaardig en zijn geïnventariseerd door het Agentschap Onroerend Erfgoed als de relict 39662, gelegen op de hoek van Dorp en Wolfsdonksesteenweg, en het aanpalende gebouw was relict 39659. Beide gebouwen zijn inmiddels afgebroken.

Het landschap maakte oorspronkelijk deel uit van een uitgebreid sterk heuvelachtig landschap, het Heuvelland van Lummen. Herselt is gelegen in een kom, omringd door een aantal heuvels, waarvan de hoogste de Suikerberg (42 meter) is. Deze heuvels maken deel uit van een heuvelkam die Diest met Aarschot verbindt en die de grens vormt met de provincie Brabant. Het landschap moet oorspronkelijk een droog heidegebied geweest zijn met als voornaamste rivier de Grote Nete. Geleidelijk nam landbouw het landschap over en ontwikkelde zich de kern van Herselt rondom de parochiekerk. Herselt is een straatdorp dat vooral uitdeinde in het begin van de 20^{ste} eeuw. Er resten nog weinig relictten ouder dan de late 19^{de} eeuw, hetgeen ook getuigt van de slechts zeer verspreide bebouwing van de streek in de Nieuwe Tijd en vroeger. Op figuur 18, Ferrariskaart, zijn nog heide-, beemd en bosgebieden zichtbaar rondom de dorpskern die zich vooral uitstrekt langsheen de verbindingsweg tussen Aarschot en Westerlo.

Het terrein was tot in de late 19^{de} eeuw in gebruik als akker of weide. Pas eind 19^{de} eeuw verschijnt de eerste bebouwing binnen het projectgebied. Aan de straat Dorp worden rijhuizen gebouwd en aan de Wolfsdonksesteenweg wordt een vrijstaande woning gebouwd. Alle gebouwen verdwijnen eind 20^{ste} en begin 21^{ste} eeuw en vanaf dan is het terrein overgelaten aan de natuur met een wildgroei aan bomen en struiken, voornamelijk in het centrale deel van het projectgebied.

Mocht er waardevol archeologisch bodemarchief aanwezig zijn dan zullen de aanleg van wegenis, nutsleidingen en bouwen van de het woon- en winkelcomplex vernietigend zijn voor het archeologisch bodemarchief.

De archeologische verwachting:

Het projectgebied ligt in een kom tussen heuvels die behoren tot het Heuvelland van Lummen. De dichtstbij zijnde waterbron ligt op meer dan 1 kilometer ten westen van het projectgebied. De ondergrond is vrij droog, maar zandig en volgens de beschrijvingen bij de bodemkaart van België niet echt vruchtbaar en geschikt voor het telen van gewassen. Waarschijnlijk is de eerste ontginning van het terrein en gebruik als akker of weide te dateren in de late Middeleeuwen, zeker in de Nieuwe Tijd zoals af te leiden is van de Ferrariskaart. Het terrein bleef tot eind 19^{de} eeuw / begin 20^{ste} eeuw in gebruik als akker of weide maar onderging dan een kleine metamorfose door het gebruik als tuin en moestuin. Einde 20^{ste} en begin 21^{ste} eeuw werden alle gebouwen binnen het projectgebied afgebroken en kreeg de natuur weer haar kans. Momenteel is een vrij groot deel van het terrein begroeid met een wildgroei van bomen en struiken.

Voor steentijd artefactensites (paleolithicum - mesolithicum):

Het projectgebied ligt zeker niet in een gradiëntzone en de afstand tot een natuurlijke waterbron is meer dan 1 kilometer. Dit betekent dat de verwachting naar het aantreffen van steentijdsites uit het paleolithicum en het mesolithicum als zeer laag tot onbestaande mag ingeschat worden. Mogelijk behoorde het gebied tot het jachtgebied van mensen uit die perioden waardoor er toch een minimale kans is op het aantreffen van een artefact.

Voor protohistorische en historische sites (neolithicum – vroege middeleeuwen):

Voor de vroegste perioden, neolithicum – metaaltijden – Romeinse tijd en zelfs vroege Middeleeuwen geldt ook de topografische en hydrografische situering. Omwille van de grote afstand tot een natuurlijke waterbron is ook voor deze perioden de verwachting naar nederzettingssporen matig in te schatten, alhoewel er meerdere voorbeelden van andere vindplaatsen uit de metaaltijden en met name de IJzertijd zijn waar ook de afstand tot een natuurlijke waterbron schijnbaar geen rol speelde bij het kiezen van een locatie voor een nederzetting. Ook het aantreffen van sporen van off site fenomenen, spiekers en andere landbouwgerelateerde constructies/sporen, is niet uit te sluiten.

Voor de volle middeleeuwen tot en met de Nieuwste Tijd

De kerk van Herselt (cai-locatie 103076), gelegen bijna tegenover het projectgebied, dateert deels mogelijk uit het begin van de 11^{de} eeuw en de pastorie (cai-locatie 103075) zou in de kern teruggaan tot 1499. Daaruit kan indirect afgeleid worden dat tijdens de Volle Middeleeuwen er zeker een dorpsgemeenschap was met mogelijk bebouwing binnen het projectgebied. De verwachting naar sporen uit de volle middeleeuwen, mogelijk zelfs de vroege Middeleeuwen kunnen daarom als hoog ingeschat worden. In de ontwikkeling van een dorpskern zijn er eerst boerderijen/woningen die, wanneer er voldoende middelen zijn uitgroeien, tot een kern waarbinnen een kapel/kerk gebouwd wordt.

Wat betreft de Nieuwe Tijd tot heden blijkt uit de historische kaarten dat pas einde 19^{de} eeuw de eerste bebouwing verschijnt binnen het projectgebied. De archeologische verwachting voor deze perioden, Nieuwe Tijd - Nieuwste Tijd wordt eerder matig ingeschat.

Schematische weergave van de archeologische verwachting:

Steentijd (paleolithicum, mesolithicum – neolithicum: laag tot onbestaande

Metaaltijden (Bronstijd – IJzertijd): matig tot hoog

Romeinse periode: matig – laag

Middeleeuwen:

- Vroege Middeleeuwen: eerder matig
- Volle Middeleeuwen: hoog
- Late Middeleeuwen: hoog

Nieuwe Tijd: matig – laag

Nieuwste Tijd: laag tot onbestaande

Verstoorde zones:

Heel het projectgebied kan beschouwd worden als een licht tot matig verstoorde zone gelet op de bouw- en sloopwerken die er in het (recente) verleden plaatsvonden.

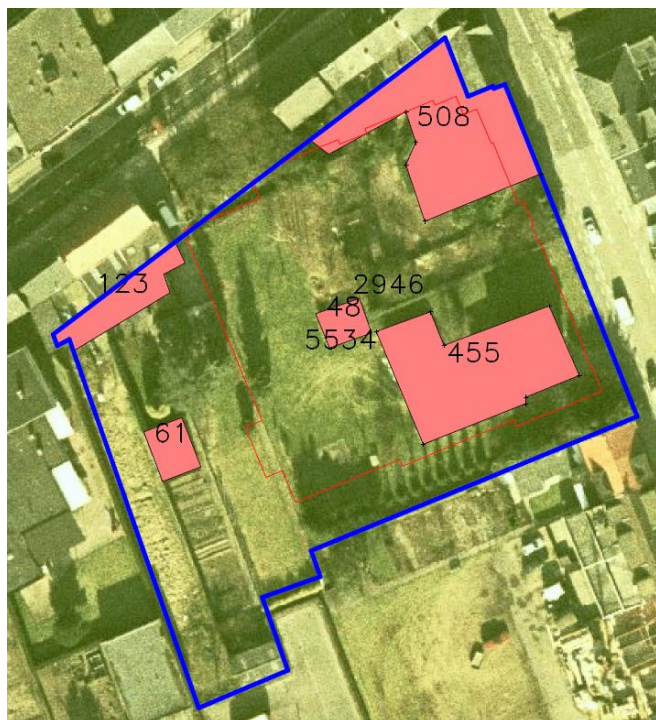


Fig. 5: de verstoorde zones en hun respectievelijke oppervlaktes (2946 = opp van de te bouwen kelderruimte, 5534 = afgerond de totale opp van het projectgebied).

De plaats waar de woning met huisnummer 1 aan de Wolfsdonksesteenweg stond is momenteel nog een zandvlakte met veel aangereden bouwpuin. De plaats waar de achterbouwen stonden van de panden aan de straat Dorp zijn eveneens deels in gebruik als parking. Ook daar zijn aan de oppervlakte nog redelijk veel resten bouwpuin zichtbaar. Voor de rest is het terrein ondertussen dicht begroeid met struiken en bomen. Perceel 247C5 is aan beide zijden afgeboord door een deels in de grond ingegraven lage betonnen

afsluiting, overwoekerd door klimop en ander struikgewas.

Op fig. 29 zijn de matig tot ernstig verstoorde zones in rood ingetekend met aanduiding van de oppervlaktes:

455 m² = woning aan de Wolfsdonksesteenweg 1, mogelijk ernstig verstoorde zone (kelder? – kon niet nagegaan worden maar is aannemelijk)

508 m² = oppervlakte van hoekpand en bijgebouwen aan de straat Dorp / Wolfsdonksesteenweg, mogelijk matig verstoord

123 m² = oppervlakte van woningen en achterbouwen aan de straat Dorp, noordwestelijke hoek van het projectgebied, mogelijk matig verstoord

61 m² = oppervlakte van een tuinhuis / barak op perceel 247C5, ook aangeduid op het kadasterplan (fig. 2), mogelijk licht verstoord

48 m² = een garage / berging op perceel 252p4, mogelijk licht verstoord

(2946 m² = oppervlakte nieuw te bouwen kelder)

(5534 m² = afgeronde oppervlakte projectgebied)

Totale oppervlaktes:

- Mogelijk ernstig verstoord: 455 m² (8,2% van het projectgebied)
- Mogelijk matig verstoord: 508 + 123 = 631 m² (11,4 % van het projectgebied)
- Mogelijk licht verstoord: 48 + 61 = 109 m² (2% van het projectgebied)

4. Gemotiveerd advies: te nemen maatregelen

Uit het bureauonderzoek blijkt dat er geen hoge verwachtingen gesteld worden naar het aantreffen van archeologisch waardevolle sporen uit de Steentijd. De verwachting naar sporen uit de Metaaltijden kan als matig tot hoog ingeschat worden terwijl de verwachting naar sporen uit de Romeinse periode weer eerder laag in te schatten is. Wat betreft de Middeleeuwen en met name de Volle Middeleeuwen zijn de verwachtingen hoog tot zelfs zeer hoog in te schatten omwille van de ontwikkeling van een dorpskern waarin rond het jaar 1000 een kapel/kerk gebouwd werd. Voor latere perioden, Nieuwe Tijd – Nieuwste Tijd is de verwachting dan weer eerder laag tot onbestaande. Daarom wordt via dit programma van maatregelen aanbevolen het projectgebied te onderwerpen aan een proefsleuvenonderzoek teneinde definitief uitsluitsel te kunnen krijgen over de archeologische waarde ervan.

Randvoorwaarden:

Veldwerk wordt uitgesteld omdat de projectontwikkelaar eventuele bezwaarschriften en beroepsprocedures wenst af te wachten alvorens verder te investeren in het project. Voor aanvang van het proefsleuvenonderzoek dienen alle obstakels op het terrein verwijderd te worden tot op maaiveldniveau. Bomen en struiken dienen gekapt of gerooid tot maaiveld niveau zonder ze te ontstroken aangezien het ontstroken schade kan toebrengen aan eventueel aanwezige archeologische sporen en erfgoedwaarden.

Vraagstelling en Onderzoeksdoelen

Onderzoeksstrategie, onderzoeksmethode & technieken

Onderzoeksmethode: proefsleuvenonderzoek

Het proefsleuvenonderzoek met ingreep in de bodem dient uit te worden gevoerd als een standaard proefsleuvenonderzoek met ononderbroken 2 m brede parallelle proefsleuven noordnoordwest - zuidzuidoost

georiënteerd op het terrein rekening houdend met de richting van het reliëf en haaks op de richting van de heuvels ten noorden en ten zuiden van het projectgebied. 2 m brede proefsleuven geven het beste resultaat om de archeologische sporen en/of verstoringen vast te stellen, af te bakenen en te determineren.

Er wordt gewerkt met parallelle en continue proefsleuven. Het hanteren van continue sleuven biedt het voordeel dat er bijna geen blanco zones zijn, het aantal machinebewegingen tot een minimum herleid wordt en er één archeologisch niveau kan worden aangehouden. De techniek laat ook toe een transect door het terrein aan te leggen. De sleuven zijn 2 meter breed. De afstand van middelpunt tot middelpunt tussen de sleuven bedraagt maximaal 15 m. Als uitgangspunt wordt een dekkinggraad van 12,5 % genomen, opgedeeld in 10% sleuven en 2,5% kijkvensters, dwarssleuven of volsleuven. Simulaties van sleuven op verschillende soorten vindplaatsen hebben aangetoond dat met een dekkinggraad van 10% ongeveer 95% van de vindplaatsen met een minimum omvang van 5m diameter worden opgespoord.

Techniek:

De sleuven worden aangelegd met een 17- of 21-ton kraan op rupsbanden en met een ongetande graafbak van 2 m breed. In elke sleuf wordt minstens een archeologisch vlak aangelegd over de volledige lengte en breedte van de sleuf onder begeleiding van minstens een erkend archeoloog bijgestaan door een archeoloog-assistent.

Van alle sleuven en kijkvensters zullen overzichtsfoto's worden gemaakt en van alle (antropogene) sporen ook detailfoto's. De sleuven en sporen worden ingemeten en gedocumenteerd aan de hand van beschrijvingen. Indien een spoor zich tegen de putwand bevindt, wordt het werkputprofiel opgeschoond om de relatie tussen het spoor en de bodemhorizonten te registreren. Sporen-, foto- en vondstenlijsten worden geregistreerd in het veld. Vondsten die binnen de sleuven of kijkvensters worden aangetroffen, worden per context ingezameld (vlak, spoor, enz.). Er dient een selectie van de sporen gecoupeerd te worden die afdoende is om de onderzoeksvragen te beantwoorden. In vermoedelijke diepe sporen zoals waterputten en waterkuilen wordt een boring gezet om te verifiëren of het om een dergelijk spoor gaat en om de diepte te bepalen. De erkend archeoloog/veldwerkleider is vrij in het bepalen van de noodzaak van aanvullende boringen en het aantal boringen.

Per proefsleuf wordt minimaal een profielkolom (minimaal 1 m breed) aangelegd waarbij ca. 30 cm van de moederbodem zichtbaar is. De locatiekeuze van deze profielputten is afhankelijk van de variabiliteit in de bodemopbouw. Alle bodemprofielen worden opgekuist, gefotografeerd (voorzien van profielnummer, sleufnummer, noordpijl en schaalat), ingetekend op schaal 1/20 en beschreven per horizont op basis van de bodemkundige registratie- en beschrijvingsmethodes. Bij elke profielput wordt de absolute hoogte van het (archeologisch) vlak en van het maaiveld genomen en op het plan aangeduid.

Vondsten:

Vondsten gedaan bij de aanleg van het vlak worden als zodanig geregistreerd, indien mogelijk per laag waarin ze werden aangetroffen. Vondsten gedaan tijdens de aanleg van een spoor worden vanzelfsprekend aan het spoor gekoppeld.

Indien tijdens het couperen van sporen in functie van de beantwoording van onderzoeksvragen vondsten worden gedaan, worden deze eveneens gekoppeld aan het spoor.

Diagnostisch vondstmateriaal wordt aan een assessment onderworpen door een specialist teneinde de sporen en/of de aangetroffen vindplaats(en) te kunnen plaatsen in de tijd.

Metaaldetectie:

Sporen waarbij de metaaldetector een signaal geeft, worden aangeduid in de sporenlijst. Metaalvondsten worden enkel ingezameld als zij zich aan het vlak bevinden of als ze zich in een spoor bevinden dat gecoupeerd wordt. Ingezamelde vondsten worden op plan gezet met vondstnummer en de code Md. Ingezamelde metaalvondsten worden beschermd tegen degradatie van het materiaal.

Indien sporen worden gecoupeerd in functie van het beantwoorden van de vooraf opgestelde of door voortschrijdend inzicht opgeworpen onderzoeksvragen, worden de coupes ingemeten, getekend (schaal 1:20) en gefotografeerd.

Na afloop van het onderzoek worden de sleuven gedicht om verdere degradatie van eventueel aanwezige sporen te voorkomen. Indien nodig worden kwetsbare sporen (graven, zeer ondiep bewaarde sporen) afgedekt met doek of plastic zodat ze in geval van een vervolgonderzoek in de vorm van een opgraving niet verder worden aangetast vooraleer ze onderzocht kunnen worden.

De volgende onderzoeksvragen moeten met dit onderzoek minimaal beantwoord worden:

- Welke zijn de waargenomen horizonten in de bodem, beschrijving + duiding?
- Waardoor kan het ontbreken van een horizont verklaard worden?
- Wat is de relatie tussen de bodem en de archeologische sporen?
- Wat is de relatie tussen de bodem en de landschappelijke context (landschap algemeen, geomorfologie, ...)?
- Is er een bodemkundige verklaring voor de partiele afwezigheid van archeologische sporen? Zo ja, waarom? Zo nee, waarom niet?
- Zijn er sporen aanwezig?
- Hoe is de bewaringstoestand van de sporen?
- Zijn de sporen natuurlijk of antropogeen?
- Zijn er sporen aangetroffen die wijzen op structuren?
- Maken de sporen deel uit van één of meerdere structuren?
- Behoren de sporen tot één of meerdere periodes?
- Kunnen archeologische vindplaatsen in tijd, ruimte en functie afgebakend worden (incl. de argumentatie)?
- Wat is de vastgestelde en verwachte bewaringstoestand van elke archeologische vindplaats?
- Wat is de waarde van elke vastgestelde archeologische vindplaats?
- Wat is de potentiële impact van de geplande ruimtelijke ontwikkeling op de waardevolle archeologische vindplaatsen?
- Komt het projectgebied in aanmerking voor een eventuele archeologische opgraving voorafgaand aan de werken? Wat is de verwachte sporendensiteit?
- Welke onderzoeksvragen en aandachtspunten kunnen geformuleerd worden na uitvoering van een prospectie met ingreep in de bodem in functie van een eventueel vervolgonderzoek?

Het onderzoeksdoel is bereikt wanneer op basis van het vooronderzoek met ingreep in de bodem een voldoende gefundeerde uitspraak kan worden gedaan over de aard, omvang en behoudenswaardigheid van de archeologische waarden in het plangebied en wanneer een eenduidig advies kan worden gegeven voor vrijgave van het terrein, een opgraving of behoud in situ.

Om te bepalen of het onderzoeksdoel is bereikt, gebruikt de erkende archeoloog de volgende criteria:

1. Oppervlaktecriterium

Aangezien het principe van het voorgestelde proefsleuvenonderzoek gebaseerd is op een statistische manier van werken is het van belang dat een voldoende ruime dekking wordt verkregen. Bovendien is het van belang dat de spreiding van de sleuven over het hele terrein gewaarborgd wordt zodat uitspraken kunnen worden gedaan over het hele terrein.

2. Inhoudelijke evaluatie

De erkende archeoloog moet eventueel aanwezige archeologische waarden voldoende onderzoeken zodat uitspraken kunnen worden gedaan over onder meer datering, interpretatie en onderlinge samenhang van sporen.

3. Ruimtelijke evaluatie

De erkende archeoloog moet eventueel aanwezige archeologische waarden zodanig onderzoeken dat hij een uitspraak kan doen over de ruimtelijke spreiding van één of meerdere archeologische vindplaatsen in het plangebied.

Indien tijdens deze prospectie voldoende aanwijzingen worden aangetroffen voor een archeologisch interessante site, die kennisvermeerdering kan opleveren voor het gebied en de regio, dan zal via het programma van maatregelen, toe te voegen aan het door het Agentschap Onroerend Erfgoed te bekrachtigen verslag van het proefsleuvenonderzoek (archeologienota), een vervolgonderzoek worden opgelegd in de vorm van een archeologische opgraving, hetzij binnen een afgebakende zone, hetzij over heel het projectgebied.

Personeel

De uitvoering van de prospectie met ingreep in de bodem ligt in handen van minstens:

één erkend archeoloog/projectleider

één archeoloog-assistent

Voorziene afwijkingen ten aanzien van de Code van Goede Praktijk

Er wordt niet verwacht dat afwijkingen van de Code van Goede Praktijk zich zullen/kunnen voordoen.

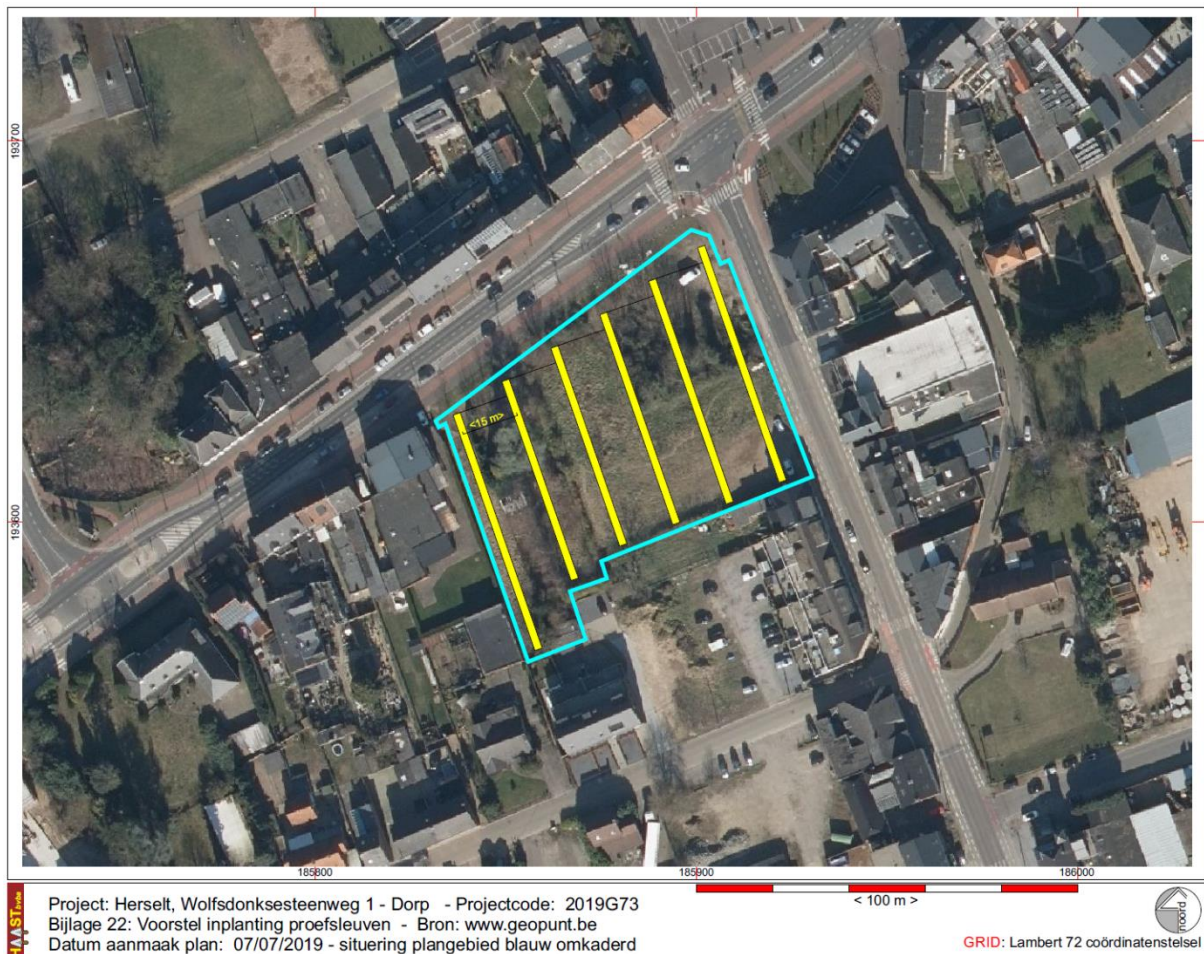


Fig. 6: voorstel inplanting proefsleuven

5. Lijst van de afbeeldingen

COVERFOTO: Opname van het projectgebied orthofotomozaïek 2013-2015 ©geopunt.be

Fig. 1: Bounding Box

Fig. 2: Situering van het onderzoeksgebied op het kadasterplan, situatie 06/07/2019 (cadgis viewer grand public)

Fig. 3: inplantingsplan nieuwbouw zoals aangereikt © atriumarchitecten

Fig. 4: opmetingsplan van het projectgebied met aanduiding van de struiken en bomen © atriumarchitecten.be

Fig. 5: de verstoorde zones en hun respectievelijke oppervlaktes (2946 = opp van de te bouwen kelderruimte, 5534 = afgerond de totale opp van het projectgebied).

Fig. 6: voorstel inplanting proefsleuven